

Dosar nr. 3ra-1559/18

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. N.Costaș)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I.Grosu, A.Garbuz, A.Ciobanu)

Î N C H E I E R E

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicolae Roșca,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae
Roșca împotriva Societății pe Acțiuni „Rețele Electrice de Distribuție Nord” și
Societății pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” Bălți cu privire la
obligarea livrării energiei electrice și eliberării avizului de racordare pentru locul
de consum a energiei electrice,

împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis
apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”
Bălți, s-a casat hotărârea din 7 martie 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central și s-
a emis o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către
Nicolae Roșca a fost respinsă ca nefondată,

c o n s t a t ă :

La 3 iunie 2016, Nicolae Roșca a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Rețele Electrice de Distribuție Nord” Bălți (în continuare SA „RED
Nord” Bălți) cu privire la reluarea furnizării energiei electrice conform contractului
de furnizare a energiei electrice la consumatorul casnic.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, în anul 2009 între Roșca
Nicolae și SA „RED Nord” Bălți a fost încheiat un contract, obiectul căruia este
furnizarea energiei electrice către locul de consum nr. 6423013.

A menționat că, la 17 martie 2014 la locul de consum nr. 6423013 s-a
întrerupt energia electrică, fapt despre care a fost înștiințat imediat furnizorul.

Reclamantul a susținut că, la 20 martie 2014 a adresat SA „RED Nord” Bălți
o scrisoare, prin care i-a înștiințat despre întreruperea energiei electrice la locul de
consum enunțat.

Nicolae Roșca a menționat că, 14 mai 2014, furnizorul a deschis cutia
metalică a blocului de evidență și protecție în lipsa consumatorului și a eliminat
nelegal întrerupătorul automat din schema instalației de racordare, iar ulterior i-a
prezentat lui pentru semnarea un act de control al echipamentului de măsurare,

precum că, contorul funcționează normal, pe care dânsul a refuzat să-l semneze pe motiv că reprezentantul furnizorului a acționat în lipsa sa, fără să îl înștiințeze.

A remarcat că la 16 mai 2014 furnizorul i-a înmânat o prescripție de deconectare a locului de consum, pe motiv, precum că a folosit energia electrică în scopuri economice, non casnice.

Ca urmare, la 26 mai 2014 a expediat în adresa SA „RED Nord” Bălți o scrisoare, relatând circumstanțele descrise, iar la 28 mai 2014, furnizorul i-a înmânat un aviz de deconectare a locului de consum, deja deconectat la 17 martie 2014, motiv pentru care a refuzat modificarea contractului casnic pe unul economic, non casnic.

Reclamantul a evidențiat că, 4 iunie 2014 având calitatea de consumator, a solicitat furnizorului lichidarea defecțiunilor și reluarea livrării energiei electrice.

A mai indicat că, la 9 iunie 2014, reprezentantul furnizorului a eliminat sigiliile și a sustras dispozitivul defectat, iar la 13 iunie 2014 i-a înmânat un act de deconectare cu nr.44609 a instalației care nu se alimentează cu energie electrică pe motivul defecțiunilor dispozitivelor rețelei de racordare.

Totodată, a susținut că prin scrisoarea din 20 iunie 2014, furnizorului i-a fost restituit actul de deconectare, și în mod repetat i s-a adus la cunoștință că locul de consum este deconectat și nu se alimentează cu energie electrică de mai mult timp, iar în urma multiplelor solicitări, la 19 august 2015 reprezentanții furnizorului au restabilit echipamentul de racordare prin montarea unor dispozitive noi, însă locul de consum nu a fost alimentat cu energie electrică.

Nicolae Roșca a relatat că, potrivit notei explicative din 19 august 2016, reprezentantul furnizorului, a recunoscut circumstanțele descrise, iar prin scrisoarea nr. smee 08/1092 din 20 august 2015, directorul general interimar a recunoscut acțiunile ilegale admise de reprezentanții filialei Fălești față de consumator în perioada 17 martie 2014 - 19 august 2015.

Reclamantul a solicitat prin cererea de chemare în judecată inițială și cererea de completare a acțiunii din 24 noiembrie 2016, obligarea SA „RED Nord” Bălți să elibereze avizul de racordare pentru locul de consum 6423013, racordat la rețeaua de furnizare a energiei electrice la 10 decembrie 2009.

La 23 ianuarie 2017, Nicolae Roșca a depus o cerere de completare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat atragerea în calitate de copârât a SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, deoarece ultima este succesor în drepturi a SA „RED Nord” Bălți, totodată, solicitând obligarea SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” și SA „RED Nord” Bălți de a relua furnizarea energiei electrice conform contractului de furnizare a energiei electrice nr. 6423013 din 10 decembrie 2009 la consumatorul casnic Nicolae Roșca, în satul XXXX, r-l. XXXX.

Prin încheierea din 1 martie 2017 a Judecătorei Bălți, sediul Central, a fost atras în proces în calitate de copârât SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord”.

Prin hotărârea din 7 martie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul Central s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Roșca împotriva SA „RED Nord” Bălți și SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” cu privire la obligarea livrării energiei electrice și obligarea eliberării avizului de racordare pentru locul

de consum a energiei electrice. S-a obligat SA „RED Nord” Bălți și SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” să reia furnizarea energiei electrice conform contractului de furnizare a energiei electrice nr.6423013 din 10 decembrie 2009 la consumatorul casnic Nicolae Roșca în s. XXXX, r-l. XXXX.

La 16 martie 2018, SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” a declarat apel împotriva hotărârii din 7 martie 2018 a Judecătoriai Bălți, sediul Central.

Prin decizia din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți, s-a admis apelul declarat de SA „Furnizarea Energiei Electrice Nord” Bălți, s-a casat hotărârea din 7 martie 2018 a Judecătoriai Bălți, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către Nicolae Roșca a fost respinsă ca nefondată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel având la bază prevederile art. 22, 42, 67 și 116 lit. i) din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice nr. 393 din 15 decembrie 2010, a concluzionat că, Nicolae Roșca urmează să încheie contractul de furnizare a energiei electrice ca un consumator non casnic, fapt despre care a fost preîntâmpinat la 19 mai 2014 și la 28 mai 2014. Or, potrivit Regulamentului sus-menționat, în caz de utilizare parțială a spațiului locativ în alte scopuri decât cele casnice, fără instalarea echipamentului de măsurare, pentru evidența separării a cantității de energie electrică consumată în partea respectivă a imobilului, consumatorul este în drept să solicite de la furnizor reconectarea instalației electrice la rețeaua electrică, numai după înlăturarea motivelor, care au dus la deconectarea instalațiilor electrice ale acestuia.

Pe cale de consecință, referitor la argumentul apelantului privind tardivitatea acțiunii, Colegiul a considerat că, acesta nu și-a găsit confirmare, deoarece încălcarea pe care Nicolae Roșca pretinde a fi comisă în privința sa este una continuă, cererea prealabilă fiind remisă furnizorului de energie electrică la 13 aprilie 2016, iar cererea de chemare în judecată depusă la 3 iunie 2016.

La 10 septembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Nicolae Roșca, a declarat recurs împotriva deciziei din 7 iunie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea cererii de recurs și-a expus dezacordul cu decizia adoptată, invocând ca temei de casare a deciziei art. 432 alin. (2) lit. a), c) și alin. (4) Cod de procedură civilă și întemeindu-și susținerile în baza pct. 196, 197 și 198 ale Regulamentului pentru furnizarea și utilizarea energiei electrice, aprobat prin Hotărârea Consiliului de Administrație al ANRE din 15 decembrie 2010.

Nicolae Roșca a subliniat că, la 10 decembrie 2009 a încheiat cu SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” contractul de furnizare a energiei electrice consumatorului casnic nr. 6423013 la locul de consum din s. XXXX. În acest context, prima instanță corect a menționat că la încheierea contractului din 10 decembrie 2009, părțile au convenit asupra faptului că conectarea se produce la locul de consum, ca spațiu cu destinație locativă, respectiv cu un consumator casnic.

Respectiv, același bun imobil la nivelul încăperilor (magazin mixt, bar și sala de ceremonii) este asigurat cu curent electric de la contul de consumator non casnic a ÎI „Roșca NIGRI” în baza contractului de furnizare electrice non casnice.

De asemenea instanța de apel nu a luat în considerare și faptul că sufrageria și dormitorul, care până la apariția litigiului erau alimentate de la contorul consumatorului casnic nr. 6423013 în baza contractului din 10 decembrie 2009 au destinație locativă, reieșind din extrasele din Registrul bunurilor imobile.

Astfel, destinația acestor încăperi corespund prevederilor contractului de furnizare de energie electrică din 10 decembrie 2009, respectiv actul juridic este unul legal și urmează a fi executat în continuare de către părți, iar deconectarea încăperilor locative a consumatorului casnic de la alimentarea cu energie electrică sub pretextul schimbării destinației încăperilor date, este una inventată de furnizorul și operatorul de energie electrică.

Nicolae Roșca a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin referința din 23 noiembrie 2018, SA „Rețelele Electrice de Distribuție Nord” a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 7 iunie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la 10 iulie 2018. (f.d. 212, vol.I) Astfel, recursul declarat la 10 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nicolae Roșca în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nicolae Roșca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Nicolae Roșca.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Nicolae Roșca, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

